

מוחמד ונגואה בסיוני בהגיגה מישפחתית

כל זמן שארגיש שאני משרת את מדינת, אעשה זאת בכל מקום בעולם"

עברת גם עם הנשיא פאראת וגם עם הנשיא מובארכ. מה ההבדל בינייך?

האסטרטגיה נשארה כפי שהיתה. כששואלים את מובארכ: "אתה נאצר או סאראת?" הוא אומר: "אני מובארכ, ואני רוצה להבטיח שהמדיניות של מצריים עכשיו ובעתיד היא אותה המדיניות". אולי הטקטיקה והדרכים לפיתרון הבעיות השני, תנו, והוא דן בבעיות בדרכו שלו — אבל באותה הפוליטיקה ובאותה המדיניות.

גם מצריים, כמו ישראל, נאבקת בבעיות כלכליות. אתה חושב שהיא יכולה לפתור את בעיותיה בעצמה?

הבעיה הכלכלית במצריים לא התחילה עכשיו. אחת הסיבות שגרמו למהפכה ב-1952 היתה הבעיה הכלכלית. גורם מכריע הוא העובדה שבי מצריים יש אוכלוסיה גדולה — 48 מיליון איש. כל 23 שניות נולד תינוק. המחסור פוגע במגוון רים, במוון, בחינוך, בכל דבר. לכן הבעיה הכלכלית היתה המטרה העיקרית של הנשיא מובארכ. הוא הכין תוכנית לחמש שנים, עד 1986, ואני חושב שהתוכנית תעזור לכלכלה המצרית.

יש דברים חשובים — כסף ופיתוח. את הכסף אנחנו מנסים למצוא במקורות עצמיים — ההכנסות מתעלת-סואץ, מן הנפט, מתיירות ומכספי-אזרחים העוברים בחול. אנחנו משתמשים גם בעזרה מבחוץ, בתנאי שזה לא יפגע בריבונות שלנו ובעצמאות שלנו.

השגריר המצרי, המיסחר, התיירות, הכנסיה הקופטית בירושלים המיוזמת. המישלחת חזרה לישראל ודיווחה לממשלה. קראתי בעיתון שהם מרוצים מן המשאומתן עם מצריים, והם בטוחים שמצריים רוצה מאוד לשפר את היחסים.

עכשיו הכדור הוא כמיגרש של ממשלת ישראל. הבעיה היא להעביר את טאכה לכוררות בינלאומית.

יש סיכוי שאתה תהיה השגריר המצרי הבא בישראל?

כל השמות שהופיעו בעיתונים ביחס לזהותו של השגריר הן בגדר שמועות. קודם כל צריך לשפר את היחסים. השם אינו חשוב, חשוב עקרון שיפור-היחסים, כי כל שגריר משרת את מדינתו. אני רואה את עצמי כחייל בצבא. אני נכון תקלות.

אם יש תקלה אחת או שתיים, ואלפים עוברים בלי תקריות, פירוש הדבר שיש משהו לא בסדר עם אותן ספינות, מפני שאין בעיה עם האחרות. אני רוצה להבהיר, שהמישטרה שלנו באיזור עושה רק את תפקידה, ומנסה לשמור על החוק והסדר. מהצר שלנו אנחנו עושים כמיטב יכולתנו למען כעליהספינות, שיהיו מהשלום באיזור. אבל הם חייבים לכבד את הריבונות המצרית על הטריטוריה שלנו.

אני רוצה לשאול שאלה — יש בה גם התשרי כה לשאלה שלך: נניח שספינה זרה באה למים הטריטוריאליים שלכם, למשל באיזור שבין אשדוד ותל-אביב, בלי רשיון. מה תהיה התגובה של

"אני זוכר היטב את היום הראשון שלי בארץ. הישראל הראשון שהכרתי בחי, חוץ מאשר במילחמות, היה עזר וייצמן, שחיכה לנו בנמל-התעופה"

לעשות כל דבר שהמדינה תבקש ממני. כל מה שמנהיגי ירצו, וכל זמן שארגיש שאני משרת את מדינתי, אעשה זאת בכל מקום בעולם.

מדוע נושא טאכה הוא בליכך מכריע?

אנחנו חושבים שטאכה היא מפתח לשיפור היחסים עם מצריים ומפתח-לשלום. אני זוכר את טאכה. אני שירתי כקצין בסניף, אני מכיר את המידבר בעליפה. אני זוכר גם את טאכה, ומכיר אנשים ששירתו באיזור. לכן אני יודע שטאכה היא מצרית.

אני רוצה לומר, שמאז כינון ממשלת האחדות הלאומית חלה התחממות במה שקוראים "השלום הקר". ראשיהממשלה פרס עושה כמיטב יכולתו כדי לקדם את השלום. וכשמצריים מצאה שיש רצון כן ואמיתי מצד ממשלת-ישראל, היא התחילה בדיאלוג מחודש.

אחרי שישראל תסכים להעביר את עניין

"המנהיגות של אש"ף עכשיו, ואני מתכוון למנהיגות הרישמית, מאוד מתונה והגיזנית ומאוד רוצה לפתור את הבעיה הכלסטטינית"

חיליהם שלכם, של המישטרה? אני חושב שאתם תעשו אותה הדבר. שאלה אחרת: אם כדווי עובר את הגבול בין מצריים וישראל בדרך לאחוקית, מה תעשה המישטרה?

אנחנו רוצים שהכל יהיה שקט באיזור, כדי ליהנות מהשלום בלי פרובוקציות. כמו שקרה בשבוע שעבר בפסטיבל-הכירה. אין מקום ביישר אל לעשות פסטיבל-כירה, רק במקום שהוא שני-במחלוקת בין מצריים וישראל? וכל זה בזמן שמצריים עושה כמיטב יכולתה כדי לשפר את היחסים?

אני חושב שזה צעד פרובוקטיבי, ושני הצדדים צריכים לעשות כמיטב יכולתם כדי לשפר את המצב.

השבוע התפרסמו שמוותיהם של הפלסטטינים שישיתתמו במישלחת הירדנית-פלסטטינית לשיתות עם ארץ צות-הברית. לא שמענו את דעתה של מצריים בנושא. מדוע?

אנחנו לא אומרים דבר, כי אש"ף הוא הנציג היחיד של העם הפלסטטיני, ושום פלסטטיני אינו יכול להצטרף לשיתות ולפתור את בעיית-הפלסטטינים בלי אישור של אש"ף.

אני רוצה להבטיח שהמנהיגות של אש"ף עכשיו — ואני מתכוון למנהיגות הרישמית — מאוד מתונה והגיזנית, ומאוד רוצה לפתור את הבעיה הפלסטטינית.

חלק מן המנהיגים הישראליים ספלו את הרכב המישלחת.

אני רוצה להבהיר כמה עובדות. קודם כל, שולחן המשאומתן הוא המקום היחיד שאליו באים כל הצדדים הלוחמים כדי לנסות להגיע לפיתרון, וזה לא יכול להיעשות בלי אש"ף, כנציג הפלסטטינים.

בלי ישראל, כצד עיקרי וכמשתתף חשוב, אנחנו לא יכולים למצוא פיתרון, ובלי ארצות-הברית, כידידה של כל הצדדים באיזור, יהיה קשה להגיע להסכם. אלה העובדות, ואנחנו חייבים לקחת את כל זה בחשבון.

מצריים מתכוונת לקחת חלק במגעים?

בווראי. מצריים יירדן. אם הם יורקו לנו, אנחנו נשמח לעזור. אבל ירדן היא צד עיקרי. ומה עם סוריה?

זה יהיה לנו עונג אם סוריה תרצה להצטרף, כי היא מדינה ערבית ונמצאת במילחמה עם ישראל. רמת-הגולן עדיין כבושה, ואנחנו נשמח אם סוריה תצטרף, ונעשה כמיטב יכולתנו לעזור אותם.

מה מצב היחסים בין מצריים ומדינות-ערב?

אם נסתכל על היחסים בזמן האחרון, נמצא התקרבות ושיפור לעומת מה שהיה קודם. כמוכן שזה לא הגיע למה שאנחנו מקווים, אבל זה מתקדם כל הזמן. אנחנו רואים שירדן חידשה את הקשרים הדיפלומטיים, ויש התקרבות ביחסים עם עיראק ועם אלג'יריה.

כעיקרון, חזרת מצריים לליגה הערבית אינה רק בעיה מצרית, אלא בעיה כלל-ערבית.

אתה חושב שספגישת הנשיא מר-בארכ עם יאסר ערפאת הועילה לעניינך?

הדיאלוג בין מצריים לאש"ף נמשך, הוא לא נפסק מעולם. הוא לא התחיל בפגישה בין ערפאת למובארכ. השיחות והמגעים נמשכים. אנחנו די כוח העוזר לעניין הפלסטטיני, וידוע בהיסטוריה שאנחנו כנים בנסיגות למצוא פיתרון לבעיה.

הבסיונים בחדר-העבודה בבית ישראל היא עולם קטן. ביקרתי בכל המקומות

"בענין התקלות עם היאכטות, באילת, אני חוזה מדוע אתם עושים מנחה מיקרים קטנים משהו גדול. בכל יום מבליגות באיזור הדבה ספינות ואין תקלות, ואם יש תקלה עם אחת או שתיים, ועם אלפים אין, סימן שמהו לא בסדר עם אותן ספינות"

בעניין הפיתוח, אנחנו מקווים להקטין את היבוא ולהגדיל את היצוא.

מצריים אינה מרוצה מהחלטת ממשלת-ישראל על כינון איזור-סחר חופשי באילת. מדוע?

ממשלת-ישראל החליטה לחוקק חוק, שלפיו יהיה סחר חופשי באילת, והשהו לא יחול על טאכה.

למחרת היום נדמה לנו לשמוע שהוחלט לתת לכל האנשים בטאכה אותם התנאים כמו באילת. זה כמו לתת משהו ביד אחת ולקחת אותו בשניה. זה מאוד לא מצא חן בעיני מצריים.